

"בעיניי, לימוד תורה ושירות צבאי אינם סותרים, אלא משלימים אחד את השני"

סמ"ר נ', בת 21, תושבת נתניה
משרתת באמ"ן, בוגרת אולפנית בר־אילן נתניה ומדרשת או"ת לינדנבאום ירושלים

באילו כלים הייתם ממליצים לחיילות להיעזר בתקופה זו?

נ': שיתוף. אומנם בתפקידים מסווגים אין אפשרות לשתף את הקרובים אלייך באופן מלא בקשיים ובהצלחות, אבל אפשר ורצוי לשתף בתחושות ובהתמודדויות כלליות. אני נהנית להמציא סיפורים דמיוניים כדי לתאר להורים שלי את מעלליי בצבא. זה דורש קצת יצירתיות מצידי והרבה סבלנות מצידם. ההורים, מ' וש': אל תהססו להביע קושי ולפנות לשלל האנשים שעומדים לרשותכן, במסגרת הצבאית ומחוץ לה. משפחה, חברים, מפקדים, ומורי דרך מבית הספר או מהמדרשה עשויים להקל ויעשו זאת בשמחה ובאהבה.

נ', משהו מעצמך שהיית רוצה להוסיף?

יש שיגידו ששנת מדרשה באה לחזק את הרוח לפני הצבא. בעיניי, לימוד תורה ושירות צבאי ממלאים שני תפקידים שונים בזהות שלי, שאינם סותרים. אלא משלימים אחד את השני. שנת המדרשה ולימודי הקודש הם מרחב להעמקה אישית ולבניית יסודות לתפיסת עולמי ולעקרונותיי. השירות הצבאי מזמן התמודדויות מסוג שונה - אחריות, עמידה באתגרים, הבעת עמדה ברורה ועבודה תחת לחץ. שתי החוויות יחד מרחיבות ומעצבות את עולמי.

צילום: אריק סולטן

סמ"ר נ' עם הוריה

מי עבורך הם מקור כוח?

ההורים שלי, מ' וש'. הם יקשיבו, ייעצו, יחבקו ויגיעו לכל ש"ג בארץ אם רק אבקש. הם שותפים לדרך מהכניסה לבקו"ם ועד לגזירת החוגר.

מ' וש', איך אתם בתור ההורים חווים את השירות הצבאי שלה מאז 7.10?

שושואיסטית נשארתי שיש קפיצת מדרגה משמעותית בעומס העבודה, בעומס הרגשי ובכובד האחריות. בתחילת דרכה של נ' ביחידה נתבקשנו לתמוך רגשית בילדים במהלך שירותם, והדבר הועצם בתקופת המלחמה.

איפה היית ב־7.10?

הייתי בבית בנתניה, הטלפון שלי היה כבוי והכול היה רגוע ורגיל. בזמן תפילת שחרית הגבאים ציינו שנתפלל להצלחת הלוחמים בדרום. בצהריים הבנתי שמדובר באירוע ביטחוני בסדר גודל חריג והתקשרתי למפקדת שלי שתדרכה אותי מתי להתייצב בבסיס.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

בתפקידי העורפי האתגרים אינם שונים כל כך מחיים משותפים בכל מסגרת אחרת. במובן מסוים הפקודות של הצבא מקילות על השירות המעורב כי הן נועדו לאפשר גם אורח חיים דתי.

מה את עושה בצבא?

אני משרתת באגף המודיעין.

איך החלטת להתגייס?

התחלתי להתמייין לשירות לאומי וגם לצבא עם כל בנות השכבה ובדקתי אינספור מקומות. אחרי שיחות רבות עם ההורים ועם חברות הבנתי שאני לא שלמה עם הפטור על רקע דת והמשכתי רק במסלולי המיון לצבא.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

התלבטתי בין המסלול שאני משרתת בו לבין מסלול באורך דומה בחיל התקשוב. בתפקידים רבים קשה לדעת מה באמת יהיה העיסוק והייתה תחושה של הימור מוחלט. אחרי התייעצויות ובירורים הרגשתי שהבחירה יותר מושכלת, והיום אני יכולה לומר שאני שמחה בהחלטה שלי.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?

ככלל הנחו אותנו בתיכון להתנדב לשירות לאומי. למרות זאת הייתה סובלנות כלפי היעדרויות בשל מיונים לצבא אך לא הייתה הכנה טכנית או רוחנית בנושא. תסכל והכעיס אותי שבנות שהחליטו להתגייס לא ידעו מה מצפה להן בצו הראשון ובמיונים, אף שמספר המתגייסות בכל שנה לא היה זניח. מנגד, ההורים והסביבה הקרובה תמכו, עודדו ושמחו בהחלטה להתגייס.